

In dulci jubilo

En sød og liflig Klang

1544

1. In dul - ci ju - bi - lo, — vi sjun - ge glad og fro, — den vort Hjer - te
1. En sød og lif - lig Klang — er i vor Ju - le - sang, — vor Trøst og Hjælp i

trø - ster, er in præ - se - pi - o, — og klar som So - len skin - ner ma -
Nø - den, vor Gud med Frel - ser - navn, — med Glans som Mor - gen - rø - den, er

tris in gre - mi - o, — al - pha es et o, — al - pha es et o. —
i vor Mo - ders Favn, — os smaa til e - vigt Gavn, os smaa til e - vigt Gavn! —

2. O Jesu parvule,
for dig er al min Ve,
trøst mig i min Sinde,
o puer optime,
lad mig din Godhed finde
o princeps gloriae!
Trahe me post te!

3. Ubi sunt gaudia,
der, hvor vi høre maa
at Guds Engle sjunge
nova cantica,
og Basuner klinge
in Regis curia.
Eja, var vi der!

Tysk latinsk ved Hans Thommison.

2. O, lille Jesu min!
saa fager og saa fin!
Om dig Guds Engle kvæde
i Himlen Dag og Nat,
vær du min Lyst og Glæde,
vær du min Hjertes Skat!
Saa faar jeg Kronen fat!

3. O, hvor er Glæden sand?
I Jesu Fædreland,
hvor Engleskarer mange
ophøjer Gud især,
med glade Takkesange,
for han de smaa har kær!
O, var vi alle der!

N. F. S. Grundtvig